

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 listopada 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił wołoskość zadłużenia P. B. z tytułu niezapłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczanie zdrowotne, Fundusz Pracy na kwotę 2.006,29 zł, w tym:

- 1) na ubezpieczenia społeczne za okres od czerwca 2018 roku do lipca 2018 roku w wysokości 1.219,09 zł oraz odsetki za zwłokę w wysokości 29 zł,
- 2) na ubezpieczenie zdrowotne za okres od czerwca 2018 roku do lipca 2018 roku w wysokości 639,88 zł oraz odsetki za zwłokę w wysokości 16 zł,
- 3) na Fundusz Pracy za okres od czerwca 2018 roku do lipca 2018 roku w wysokości 102,32 zł.

Decyzja została wydana na podstawie art.83 ust.1 oraz art.32 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2019 roku, poz.300 ze zm.).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył P. B. wnosząc o uchylenie żądania ZUS, co do wymaganych od niego kwot.

Wyjaśnił, iż działalność gospodarczą rozpoczął 1 lutego 2016 roku z uprawnieniami do preferencyjnej składki ZUS przez okres 2 lat. 14 lutego 2017 roku został tymczasowo aresztowany, co przerwało działalność gospodarczą. Po zwolnieniu z aresztu w dniu 8 maja 2018 roku, wznowił działalność gospodarczą od 1 czerwca 2018 roku. Zdaniem ubezpieczonego Zakład Ubezpieczeń Społecznych niesłusznie zaliczył okres aresztu do trwania dwuletniej preferencyjnej stawki ubezpieczeń społecznych.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony P. B. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą od 1 czerwca 2016 roku, z tytułu której został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z podstawą wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe w wysokości 30% minimalnego wynagrodzenia.

(okoliczności bezsporne)

18 kwietnia 2017 roku ubezpieczony złożył wniosek o zawieszenie działalności gospodarczej.

(wniosek – k.20)

Od 15 maja 2017 roku do 8 maja 2018 roku ubezpieczony był tymczasowo aresztowany.

(zaświadczenie – k.19)

W dniu 14 czerwca 2018 roku ubezpieczony złożył wniosek o podjęcie działalności gospodarczej.

(wniosek – k.20, k.1 akt ZUS)

Składka na ubezpieczenia społeczne za czerwiec 2018 roku wynosi 440,95 zł, za lipiec 2018 roku 778,14 zł.

Składka na ubezpieczenie zdrowotne za czerwiec i lipiec 2018 roku wynosi po 319,94 zł miesięcznie.

Składka na Fundusz Pracy za czerwiec 2018 roku wynosi 37,10 zł, zaś za lipiec 2018 roku 65,31 zł.

(zestawienie – akta ZUS)

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny między stronami. Istotne w sprawie okoliczności zostały ustalone na podstawie ww. dowodów z dokumentów, których strony nie kwestionowały. Ubezpieczony nie kwestionował również prawidłowości obliczenia wysokości składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres objęty decyzją.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z treścią art.18a ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2019 roku, poz.300) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art.8 ust.6 punkt 1 (a więc osób, które prowadzą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych), w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Literalna wykładnia tego przepisu wskazuje, że okres 24 miesięcy przez który składki mogą być opłacane od niższej podstawy wymiaru, jest zawsze liczony od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności i nie ulega zawieszeniu, bez względu na okoliczność, czy działalność ta jest prowadzona w sposób ciągły czy przerywany. Po upływie 24 miesięcy kalendarzowych składki na ubezpieczenia społeczne muszą być już opłacane od zadeklarowanej kwoty nie niższej jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na dany rok kalendarzowy.

Skoro niespornym jest, że ubezpieczony P. B. rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej z dniem 1 lutego 2016 roku to okres, w którym obowiązywała go preferencyjna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu tej działalności zamykał się datą 31 stycznia 2018 roku.

Zgodnie z art.13 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowo ubezpieczeni emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który prowadzenie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Składki na ubezpieczenia społeczne tych osób finansują w całości, z własnych środków, sami ubezpieczeni - art.16 ust.4 punkt 1 ww. ustawy, oni sami obliczają składki i przekazują co miesiąc do Zakładu - art.17 ust.1 ww. ustawy. Z definicji płatnika składek (art.4 punkt 2d ww. ustawy) wynika, że płatnikiem składek jest ubezpieczony, zobowiązany do opłacenia składek na własne ubezpieczenia społeczne. Skoro osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą jest zobowiązana do finansowania w całości składek na własne ubezpieczenia społeczne i do ich opłacania, to jest ona jednocześnie ubezpieczonym i płatnikiem składek. Obowiązki takiego przedsiębiorcy jako płatnika są przy tym szersze, niż w przypadku innych płatników obliczających składki opłacane przez drugi podmiot, gdyż przedsiębiorca sam składkę finansuje, rozlicza i przekazuje. Innymi słowy, osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą same obliczają i przekazują składki na ubezpieczenia społeczne (art.46 ust.1 ww. ustawy), a zatem osoby te, według regulacji systemowej, występują w podwójnej roli - jako ubezpieczeni i płatnicy składek. Ubezpieczony jako płatnik składek był zobowiązany do złożenia co miesiąc deklaracji rozliczeniowych (art.47 ust.1 ww. ustawy), przy czym w przypadku kontynuacji ubezpieczenia przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność i opłacające składki wyłącznie za siebie (gdy nie zatrudnia się pracowników), ustawodawca w art.47 ust.2a-c ww. ustawy uregulował przypadki zwolnienia z obowiązku składania deklaracji. Jeśli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolniony, Zakład dokonuje wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji rozliczeniowej, bez uwzględnienia wypłaconych zasiłków, zawiadamiając o tym płatnika (art.48 ww. ustawy).

Ubezpieczony wznowił działalność gospodarczą od dnia 14 czerwca 2018 roku, zatem od tego dnia jest zobowiązany do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości określonej w art.18 ust.8 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (nie niższej niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art.19 ust.10 ww. ustawy na dany rok kalendarzowy (w 2018 roku była to kwota 4.443 zł). Zatem najniższa podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla przedsiębiorców i osób współpracujących wynosiła w 2018 roku 2.665,80 zł.

Wysokość składki na obowiązkowe ubezpieczenia: emerytalne, rentowe i wypadkowe została określona w art.22 ust.1 ww. ustawy. Kwota ta dla ubezpieczonego wynosi 778,14 zł i nie była kwestionowana.

Składka na ubezpieczenie zdrowotne zgodnie z treścią art.79 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity Dz.U. z 2018 roku, poz.1510) wynosi 9% z 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia czyli za sporny okres była to kwota 319,94 zł miesięcznie.

Składka na Fundusz Pracy, zgodnie z treścią art.104 ust.2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jednolity Dz.U. z 2018 roku, poz.1265) została ustalona w ustawie budżetowej na 2018 roku (Dz.U. z 2018 roku, poz.219) i wynosiła 2,45% podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, czyli 65,31 zł.

Składka na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy podlega zmniejszeniu, zgodnie z treścią art.18 ust.9 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, proporcjonalnie do liczby dni kalendarzowych miesiąca podlegania ubezpieczeniu. Składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne. Poboru składek na Fundusz Pracy dokonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych i przekazuje na rachunek bankowy Funduszu Pracy niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 3 dni roboczych od ich rozliczenia (art.107 ust.1 i 2 ww. ustawy o promocji zatrudnienia).

Zgodnie z treścią art.23 ust.1 ww. ustawy od nieopłaconych w terminie składek należne są odsetki za zwłokę na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa.

Reasumując sporną decyzją Zakład określił zadłużenie składkowe P. B. na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej za okres od czerwca do lipca 2018 roku. Obliczona wysokość składek za sporny okres jest prawidłowa.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć ubezpieczonemu z pouczeniem o apelacji.

2 maja 2019 roku